

18.3.1973

תג' אביב,

ת.ד. 36, ס. 241351, מז' 1973

לכבוד
ה"ב אהרון ידלין
מצ"ל מפלגת העבודה הישראלית
ב א ג.

לאחרון טلوم רב,

אחרי הרהורים והתלבטויות, בעקבות רוגז ומורת-רזה רבה
שהצטברה אצל מחותעת שוננות, החלשתי לכחוב לך ולהבהיר את דעתך.
בחратי בדרך הכתيبة מסום הקוטי לקיים את שיחת בمسئדרך.
חנאי הלשכה - על דחיסות הזמן וההריגל של שיחות טלפוןות באמאע - יוצרים
אצל אנשים החושה של עמידה כען' בפתח ומעוררים את רוגזם ומורת-רזהם.
אני רוצה להזכיר לפינת יוסי טריד.

התכוונתי לכחוב גם על ההתחגה שלך ביחס לבית-ברל - ובעיקר על עזיבתם
לنفسם של אנשים שטרתו אותו נאת מדיניותך, ואני מזכיר רק את אביהו ואת
שווין - אבל על כך בפרט.

מסרת לי, דרך אגב לפני הפגישה של יום שני על הסכמתך
להביא את יוסי טריד לעובדה בחלוקת מיד מבלי לחכמת המטה.
בעודיו מופתע וחסר אפשרות להגייב על הנוטה נכנש אברהם לחדר. לא הספקתי
להביע התנגדות בלוייה ואתה מיד הבאת זהה לשיחת ציבורית תוך נוכנות להביא
את לדיוון למזכירות הלשכה הבהרת שנייננו, בהעדך גרכית, נעמוד יחד בצד
זה של המתרס.

נסארתי בגמר היטיבה עם אברהם אך לא הגענו לשיחתך.
הדבר הרגייז אותך מאד ואנסה באופן שקול להביע את דעתך למרות מורת הרזה
העומקה מן היחס מוגלה לאנשים שעובדים את כהוניכם.

아버יהם עופר סייר לי על העניין ביום שליש'י בכנותה.
הסבירתי לו את הקשיים שהדבר יגרום עם יתר החטיבות באשר ינסה לחזור על
אותו המרגיל שכבר גרם למתיחות גדולה עם כניסהו. לא היה לי מה לדבר אותו
כי אתה מזכיר המפלגה. התכוונתי לשוחח איתך, בקשת' פגישה ביום שישי בוקר
והדברים המתפתחו כפי שכבר ציינתי.

פרשת יוסי שריד התפתחה במשך זמן ממושך, כולל המכתב שבו הבעתי את נכונותי ללבת הבית אם לא יהיה אפשרות לעמוד בלחץ. אין צורך לחזור על שיחות חברי האיחוד, על הפרוש המוטעה של "אולטימוטום" מצדדי ועל ההסבר הפנימי שאין אני צריך להעמיק מתחיות ביןך לבין ספרו. הסכמתו.

את פרשות הפרסומים בעיתונים שפגעו בי אני מעלה רק כדי להזכיר אך שלא מצאה לנכון אף פעם אחת לעשות זאת טטה של חברות מינימלית ולענות כדי להגן עלי. גם באותו יום ששי כאשר ציירת את האידיליה המשופפת האפשרית בישיבת מזכירות הלשכה, כשהודיעה על בואה של יוסי, נתפרסתה ב"ידיעות אחראונות" ידיעה פוגעת ומעלייבה מבית יציקתו של יוסי שריד. את כל זה בלעתו והמשכתו לפעול במחילה תוך שיחוף פעללה תקין עם יוסי. הוא ניחל שיחוח עם ספקים טוניים. אנשים אלה כתבו אליו בראש המטה. חמיד היה לו "הסביר" מדוונ הגבר או אחרה - התיחסתי לכל זה בסלחנות. אי כנישתו למטה לא נגרמה על ידי. לא צלחתי משמה. המשכתי להזכיר את מערכת הבחרות.

עוד בשבוע אמרת שחלילך כנישתו היה ממושך ולא גליה צערعمוק באמך זהה. לא עליה על דעתך שתוך ימים ספוריים משנה את דעתך ותציג שהוא ייכנס לעובדה במחילה תוך רמז שהוא בא לחזק אותה ושהצפה שאתה הצפראדע הזה אבלו.

שלוש סיבות הביאו אותך לחשוב (בטעות) שתסרב :

א. אי רצונך להגביר את המתחיה הקיימת עם יתר החטיפות
(ואני חשב שהיא כבר על גבול הסכנה).

ב. רצונך להוכיח שאנחנו מסובלים להבין מערכת בחירות בצורה
מוסדרת, שתית, חסכונית ובהעדר כל גורמי הרגוניות שעליהם שמעת די וחותר,
ג. נכוונותך לשמור על כבודך.

הדיםורים שלך על הנוטאים האלה לא עמדו בפניו לחץ "הגוז" ונכנעת
בלי לפחות להעמיד בפניהם את התנאי המינימלי המתחייב מיחס אל-איש
העובד אחר.

מסרת לי ביום ששי את החלטך ולא עליה בדעתך דבר מבהז ופוגע
יוחר מאשר לטעותיו שותף לך.

היה חסר שחגיד (אם כי רצתה זאת) שהדבר נחוץ כדי לעזרך לי
בעבודתי. אני כשלעצמו אינו זוק לヨוסי לעובדה והוא לא יזדקק לי כאות
יכנס. שנינו קיבلغנו את השותפות תוך אונס וחוטר ברירה.

ימבחן שכך אתה חושב, אם כך הייתה צריך להוכיח לי זאת.

איןני יכול אלא להביע את מורת רוחי, את רוגזי, את אי-שביעית רצוני
ואת צעריו העמוק על כל הזמן שהשכעה בעבודה הזאת. הימי בטוח שאתה
משרת את האינטראסים של המפלגה ושלך וזאת תוך הסכמתך המלאה משום טעם
היום לא הערת איזו שהיא הערה שלילית.

אני רוצה להוכיח לך בבהירות, שכניםתו של יוסי שלא באמצעות
הmeta (על כך הסכמתי לצערי ועמו דיבורי) תיחס על ידי כביטוי של
חוסר אמון וכחרחה ובחתחם לכך אסיק את מסקנותיו.

אשר לפרשת היחסים ביןינו :

אני רוצה לנצל את הזדמנות למסור לך שתקופת עבודתי אחר,
באופן אישי, היתה תקופה רצופה של אכזבנה בלתי פוטקונה.

בכל התקופה הארכובה הזאת לא מצאתי לנכון פעם אחת לקרוא לי, להסביר
לי את חלק העניינים, להדריך אותי בהבנת סבר הבעייתי הכלליות במפלגה.
התיחסות אליו בפקיד ממונח על הסברה ואיש טלא מזכיר את פרשת היחסים ביןינו
יהיא חושב אותו כפוגומים גם ביחסים של בוט לפקיד בכיר.

לא אזכיר פרשות נסיבות מהבחירות של 1969.

אזכיר את נסיוון בחירותך במק'ל גבר שעיהו, כאשר אני, גבר דעת רוב
אנשי מזכירות המחו"ז, נהפטה לפעולה ולא עזבתי עד גמר הפרשה.
נזכרנו אז בינוי לחבריהם טובים יחסית מתחאים מסום מעחת שנגד רazon האיבור
העמדתי את האחד גבר "הגוש". הפרשה נסתירה וגילית יחס די צונן.
בפרשת הבהירות השניה, כאשר כן כל החברים המרכזיזים גילו בפומבי ולא
הסתירו את החבגוותם לבחירותך - מי מחותר אמרן ביכתך לעשו זאת, מי
מחוץ אינטראסים אישיות, מי מחותר רגשות במוסדים - רק ארבעה אנשיים עמדו
בתקייפות במעט כל התקופה לךך - אטף אגין, נחום פטה, דני כרמון וגבי.

בישיבה הגדולה那天 סנ'ג'ו, דני וגבי, דברגו בתקיפות והחלבו

بعد תמיכתך, מצאהו לנכון בסיכון להסביר את עמדתו כשל שובבים ואות
הערצתך נתמ לאלה שבדרךם שוננות הבינו אי-אמון ביכתך להרים את התפקיד,
ואין זה משוכן איזה כיטוי נתנו למילימט.

הדבר היה מודר בעיני, אבל בנסיבות שטית לעצמי הרגשתי שכך היה
מדיניותך, האם כבוד ויקר לאלה שיט צורך לכבות את ליבם כי התומכים כבר
נמאים בכיס.

בכל זאת תמיכתך לא נפגעה מטרם ביחסי העביבות.

על עמדת אצמורת המחו"ז ביחס לאפשרות להזום על בחירותך כשר אין אני צריך
להזכיר. שמעת זאת באזניך. היחידי שעל הגוטא דיברו אחרת וסיכמו לנחל
על בר מאבק ציבורי היו אתם החברים שהזכיר קודם.

אין זה דלבנטי להזכיר את תהליכי ההסברת הבלמי פוסק טנהלי
מאז כניסה לפלגה כדי לשנות את האימאו', של אינטלקטואל או מהוטר יכולת
עטיפה, בין חברי האחד, בפורומים שונים והזדמנויות סוגות.
לא ביקשתי על בר פרס, אבל אינני מוכן ליחס שגילית.

אני רוצה להכנס לשיטות העבודה של הגוש וטל ספר אבל אני
מבקש לך כדוגמת אם הדאגה שלהם לחבריהם על מנת להעמיד זאת
פונטואט כניסה עמוק בין יחסם אל חבריהם לבין זה שלך.

אני חושב שהגעתי למשך של רוויה. אין כייבת יותר להמנע מהගייד
לך את אסדר אמרתי, לא עשית זאת בעידגא דרייחה. לצערי הם דבריהם
שכואבים מאד. היחס הוא חד-סחרי והיה מביע לי יחס אחר, גם בלי
קשר נפרשה הארוכה של יחסים קודמים.

אם תמלתחך אני מבקש שתמסור מראש מושם שאין הכרה לטובך זאת.
זה מזיק לעבודה וית צורך במקרה להסביר את מערכת הבתירות.

בברכה,